

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 czerwca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. Wydział (...) Umów Międzynarodowych w G. w rozpoznaniu wniosku z dnia 7 maja 2018 r. odmówił S. U. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy, powołując się na przepis art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. nr 8 poz. 43 ze zm.) Rozporządzenie (WE) 883/2004 z dnia 29.04.2004r., w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE L 166 z 30.04.2004, ze zm., Polskie Wydanie Specjalne 2004, rozdz.5,t.5,ze zm.) Rozporządzenie (WE) 987/2009 z dnia 16.09.2009r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.Urz.UE L 284 z dnia 30.10.2009) wskazał, że ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania emerytury, ponieważ: do dnia 01.01.1999 r. nie udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, do dnia 01.01.1999 r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie osiągnął wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat dla mężczyzn.

Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1.01.1999 r. 22 lata 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych oraz 9 lat 9 miesięcy i 3 dni stażu w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze.

/decyzja z dnia 11 czerwca 2018 r. k. 31, 31v plik (...) akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji złożył, w dniu 4 lipca 2018 roku, wnioskodawca S. U. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji oraz o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie Budowlanym (...) od 11.02.1980 do 31.08.1986 r. w tym okresie odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27.04.1984 do 10.04.1986 r. W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący podniósł, iż w spornym okresie wykonywał pracę spawacza zaliczoną do pracy w szczególnych warunkach wymienioną w załączniku do Rozporządzenia R.M z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w dziale XIV wykazu A pkt. 12. Wykonywał ją stale w pełnym wymiarze czasu pracy zarówno przed powołaniem do wojska jak i po powrocie do pracy przed upływem 30 dni od zakończenia zasadniczej służby wojskowej. Tym samym jego roszczenia są uzasadnione.

/odwołanie z dnia 4 lipca 2018 r. k. 3-5/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację, jak w zaskarżonej decyzji.

Dodatkowo organ rentowy podniósł, iż do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 11.02.1980 r. do 31.08.1986 r. w (...) Kombinacie Budowlanym (...), bowiem, z przedłożonych przez wnioskodawcę, dokumentów, nie wynika, aby ten wykonywał pracę w szczególnych warunkach, był bowiem zatrudniony jako ślusarz – spawacz, a następnie w ślusarni. Ponadto, brak podstaw do uwzględnienia do pracy w szczególnych warunkach,

okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej w okresie od 27.04.1984 do 10.04.1986 r., wobec zmiany zapisu treści art. 108 ustawy o powszechnym obowiązku obrony.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 7 sierpnia 2018 r. k. 17-18/.

Na rozprawie w dniu 8 października 2018 r., pełnomocnik wnioskodawcy, popierając odwołanie wniósł o ustalenie, że wnioskodawca pracował w szczególnych warunkach. Sam, zaś, wnioskodawca oświadczył, że chciałby prowadzić postępowanie dowodowe na okoliczność, że pracował do 1999 r. - 15 lat w szczególnych warunkach

/stanowisko procesowe strony powodowej e-protokół rozprawy z dnia 8 października 2018 r. 00:02:35- 00:02:47 oraz 00:06:35 – 00:07:18/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. U. **urodził się dnia (...)**. /bezsporne /

Wnioskodawca w okresie od 11.02.1980 r. do 31.08.1986 r. był zatrudniony w (...) Kombinacie Budowlanym (...) na stanowisku ślusarz – spawacz w pełnym wymiarze czasu pracy.

/zaświadczenie k. 5 plik (...) akt ZUS k. 18 plik (...) akt ZUS, świadectwo pracy k. 17 plik (...) akt ZUS/.

We wskazanym okresie zatrudnienia, od 27.04.1984 do 10.04.1986 r., wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/kserokopia książeczki wojskowej k. 3 plik (...) akt ZUS, świadectwo pracy k. 17 plik (...) akt ZUS/.

Wnioskodawca zakończył odbywanie służby wojskowej w dniu 10.04. 1986 r. zaś po jej odbyciu, przyjął go ponownie do pracy, w dniu 24.04.1986 r.

/zaświadczenie k. 5 plik (...) akt ZUS k. 18 plik (...) akt ZUS, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 7 plik (...) akt ZUS/.

Za okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Kombinacie Budowlanym (...) brak jest zaświadczenia o pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/bezsporne./

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 1 .01.1999 r. staż pracy wynoszący 22 lata 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja z dnia 11 czerwca 2018 r. k. 31, 31v plik (...) akt ZUS/

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 1 .01.1999 r. okres 9 lat 9 miesięcy i 3 dni stażu w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze.

/decyzja z dnia 11 czerwca 2018 r. k. 31, 31v plik (...) akt ZUS/

Organ rentowy nie zaliczył, do pracy w szczególnych warunkach, okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 11.02.1980 r. do 31.08.1986 r. w (...) Kombinacie Budowlanym (...), bowiem z przedłożonych dokumentów, nie wynika aby wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach, nadto okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27.04.1984 do 10.04.1986 r., wobec zmiany zapisu treści art. 108 ustawy o powszechnym obowiązku obrony.

/bezsporne/

W dniu 7 maja 2018 roku ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek z dnia 7 maja 2018 roku k. 1 -8v akta ZUS/.

Wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/bezsporne/

Sąd oddalił wnioski strony powodowej o dopuszczenie dowodu z zeznań wnioskodawcy oraz, powołanych przez niego świadków, na okoliczność czasu i charakteru pracy, wykonywanej przez wnioskodawcę w (...) Kombinacie Budowlanym (...), bowiem materiał, zgromadzony w sprawie, pozwalał na wydanie rozstrzygnięcia tj. orzeczenia o prawie wnioskodawcy do emerytury. Tym samym, uwzględnienie tych wniosków, powodowałoby zbędne przedłużanie postępowania w sprawie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione.

W myśl **art. 184 ust. 1** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Zgodnie z art. 27 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn), oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn).

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli **spełnia łącznie następujące warunki:**

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet **i 60 lat dla mężczyzn;**
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Do przyznania emerytury konieczne jest, aby **wszystkie**, wskazane w cytowanych przepisach przesłanki zostały spełnione **łącznie**. Wnioskodawca musi zatem wykazać, że na dzień 1 stycznia 1999 r. miał wymagany staż ogólny (25 lat), staż pracy w warunkach szczególnych (15 lat). **Musi ukończyć 60 lat** oraz nie może być członkiem otwartego

funduszu emerytalnego albo musi złożyć wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody państwa.

Bez kumulatywnego spełnienia powyższych warunków, prawo do emerytury w oparciu o w/w przepisy cytowanej ustawy, **nie przysługuje**.

Przenosząc rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, że **wnioskodawca ukończył 57 lat**. A zatem, Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca nie spełniła warunków do nabycia prawa do emerytury, gdyż nie legitymuje się odpowiednim wiekiem emerytalnym nie ma 60 lat.

Na marginesie, należy dodać, że organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu ogólny staż pracy wynoszący jedynie 22 lata 2 miesiące i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Zatem, i z tych względów, odwołujący nie spełnia kryteriów, warunkujących przyznanie prawa do emerytury w wieku wcześniejszym.

W konsekwencji, **Sąd nie badał** w niniejszym postępowaniu czy ubezpieczony posiada staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 15 lat czy też zasadnie organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu do pracy w szczególnych warunkach wyłącznie staż pracy wynoszący 10 lat, 3 miesiące i 23 dni. Brak posiadania odpowiedniego wieku emerytalnego, stanowi samodzielną i negatywną przesłankę dotyczącą możliwości przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury w wieku wcześniejszym. Brak spełnienia tej przesłanki, niezależnie od tego, czy inne się ziściły, czyni niemożliwym uwzględnienie żądania ubezpieczonego, w zakresie przyznania wnioskowanego świadczenia, a ponadto czyni bezcelowym badanie spornej kwestii, związanej z okresami pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Postępowanie dowodowe, dotyczące tej okoliczności było zatem bezprzedmiotowe, bowiem jak wskazał **Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 24 lutego 2016 r. (III AUa 476/15)**, brak spełnienia jednej przesłanki zwalnia sąd od rozpatrywania pozostałych warunków przysługiwania prawa do świadczenia, ponieważ w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sąd orzeka o prawie do konkretnego świadczenia (w tym wypadku o prawie do emerytury wcześniejszej), a nie o poszczególnych przesłankach ich przysługiwania. To oznacza, że sąd oddala odwołanie w przypadku niespełnienia chociażby jednego warunku przyznania świadczenia.

Podobne stanowisko wyraził również Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 6 grudnia 2013 roku (III AUa 524/13), w którym jednoznacznie wskazał, że sąd ubezpieczeń rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do świadczenia rozstrzyga o prawie do konkretnego świadczenia, nie zaś o poszczególnych elementach składających się na to świadczenie. W sytuacji zatem, gdy ubezpieczony nie spełnia jednej przesłanki, brak jest podstaw do badania pozostałych przesłanek warunkujących prawo do emerytury.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie wnioskodawcy, oddalił.

J.L.

ZARZĄDZENIE

Ódpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy